

Rhapsody Baruntier

the Princess of Baramos

แรปโซดี บาร์รันเทีย เจ้าหญิงแห่งบารามอส

เพศ - หญิง

สีผม/สีตา - บลอนด์ / ดำ

เผ่าพันธุ์ - มนุษย์

วันเกิด - 25 พฤศจิกายน

ชั้นปี	1	2	3	4	5	6	7
อายุ	15	16	17	18	19	20	21
ส่วนสูง	156	157	157	157	157		
น้ำหนัก	49	51	53	53	52		

Rhapsody's Complete Playlist - [Twitter Thread](#) | [YouTube](#)

ประวัติ

- แรปโซดี บาร์นเทีย บุตรสาวคนโตของเจ้าชายแห่งบารามอส **เอมเม็ต บาร์นเทีย (Emmet Baruntier)** ผู้ปกครองเมืองบอสเก้ แคว้นเวก้า และเจ้าหญิงแห่งไนล์ **ไอซิโดรา บาร์นเทีย (Isidora Baruntier)** เสตีจอาของกษัตริย์แห่งไนล์คนปัจจุบัน หลานสาวของ**เจ้าหญิงราโมนา บาร์นเทีย** พระชนิษฐาของกษัตริย์บารามอสองค์ก่อน
- ความสัมพันธ์ของบิดามารดาแม่เริ่มต้นด้วยการคลุมถุงชน แต่เป็นครอบครัวที่อบอุ่นและรักใคร่กันดี เดิมทีแล้วเจ้าหญิงไอซิโดรามีความฝันอยากเป็นนักจดบันทึก ตั้งใจเดินทางรอบเอเดน ไม่ต้องการที่จะแต่งงาน เจ้าชายเอมเม็ตเห็นถึงความต้องการของพระชายาจึงพาออกท่องโลกกว้าง อนุญาตให้นางได้พูดคุยกับพ่อค้าแม่ค้าและสามัญชนต่างแดน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงเป็นไปอย่างราบรื่น
- แรปโซดีเกิดมาพร้อมกับความรักเต็มเปี่ยมจากครอบครัว ไม่มีอะไรที่เธอขาด เสตีจปู่และย่าที่รักและเอ็นดูเธอ เสตีจพ่อและแม่ที่เข้าใจ น้องชายที่นารัก (**โอดิสซีย์ บาร์นเทีย (Odyssey Baruntier)**) รวมถึงญาติผู้พี่จากไนล์ที่ส่งแมวกำนัล(?)มาให้เธออย่างไม่ขาดสาย แต่ในเวลาเดียวกัน เธอก็เติบโตมาพร้อมกับความคาดหวังของการเป็นว่าที่ผู้ปกครองเมืองบอสเก้คนต่อไป
- แม้จะเป็นเจ้าหญิงน้อย แรปโซดีถูกฝึกฝนตั้งแต่เด็กทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติไม่ต่างกับเจ้าชายคนหนึ่ง เอมเม็ตเลี้ยงดูแรปโซดีมาอย่างเข้มงวด ไม่ลังเลที่จะให้แรปโซดีรู้จักบารามอสทั้งในด้านสว่างและด้านมืด แต่ในขณะเดียวกันหากผ่านแล้วก็ปล่อยเลยด้วยความเชื่อใจ และรู้ดีว่าอิสรภาพของลูกนั้นมีได้แค่ในวัยเด็กเท่านั้น
- ในอีกมุมของชีวิต แรปโซดีเติบโตมาในเมืองแห่งสีลันและเสียงดนตรี บอสเก้เป็นเมืองท่าที่คึกคัก มีสถานบันเทิงมากมาย เรียกได้ว่าเดินไปที่ไหนต้องได้ยินเสียงเพลงลอยมาจากทุกมุมของเมือง รวมถึงเอมเม็ตที่ชื่นชอบและเชี่ยวชาญในการเล่นดนตรี ความชอบของพ่อได้สืบทอดมาสู่ลูกอย่างเต็มเปี่ยม ไม่มีเครื่องดนตรีชนิดไหนที่เธอไม่เคยสัมผัส ไอซิโดราเองเป็นนักเขียนนิยายชื่อดังในเหล่าวัยรุ่นบารามอส ในเวลาว่าง แรปโซดีมักจะเล่นดนตรีกับบิดา และแต่งเนื้อเพลงกับมารดาเสมอ
- ในวัยเด็กแรปโซดีเป็นคนเรียนรู้ไว ความมั่นใจเต็มเปี่ยม รักความสมบูรณ์แบบ ติดที่หลายครั้งมักมุกทะลุ หุนหันพลันแล่นไปเสียหน่อย
- จุดเปลี่ยนของชีวิตมาถึงเมื่อเจ้าหญิงน้อยอายุได้ 10 ปี ความหุนหันพลันแล่นส่งผลให้เธอทำไข่มุกแสงจันทร์ที่ถูกสืบทอดมาหายไป

- แม้การทำไข่มุกแสงจันทร์หายจะดูไม่ใช่เรื่องใหญ่โตสำหรับเจ้าหญิงประเทศร่ำรวยมั่งคั่ง แต่ราชวงศ์บาร์นเทียมีระบบหมุนเวียนไข่มุกแสงจันทร์ในราชวงศ์ ไข่มุกแสงจันทร์ของบารามอสถูกสืบทอดมานานแล้วนักต่อนัก ไข่มุกเม็ดหนึ่งได้ผ่านมือกษัตริย์ เจ้าชายและเจ้าหญิงมานับไม่ถ้วน ถือเป็นของนับมูลค่าไม่ได้ แน่นอนว่าไข่มุกแสงจันทร์ของแรปโซดีนั้นก็เป็นของกษัตริย์องค์ก่อน สำหรับแรปโซดีแล้ว การทำไข่มุกแสงจันทร์หายถือเป็นความผิดพลาดที่ไม่น่าให้อภัย หลังจากเหตุการณ์นั้น เจ้าหญิงน้อยได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ
- แรปโซดีกลายเป็นคนย้ำคิดย้ำทำ ติดการทำอะไรเป็นขั้นเป็นตอน เชื่อว่าหากไม่ทำตามแบบแผนแล้วทุกอย่างจะพังทลายเหมือนตอนที่ตนทำไข่มุกแสงจันทร์หาย จากเด็กมั่นใจกลายเป็นเด็กขี้กังวล ปัญหานี้ทำให้เธอแอมเม็ตและไอซิโดราเป็นกังวลอย่างมาก
- แต่ยังมีสิ่งหนึ่งที่ปลอบประโลมจิตใจของเจ้าหญิงน้อยได้ ก็คือเสียงดนตรีนั่นเอง ทุกครั้งที่แรปโซดีเล่นดนตรี ความมั่นใจของเธอจะกลับมา แต่ก็แค่ตอนที่เล่นดนตรีเท่านั้นล่ะนะ (...) อีกรายก็คือแมว (...)
- ลู้เขานะแรปโซดี (...)

ลักษณะนิสัย

- ความมั่นใจติดลบ เครียดง่าย ต้องทำอะไรเป็นขั้นเป็นตอนถึงจะสบายใจ เป็น ocd
- เวลาแผนที่วางไว้เสียเมื่อไหร่จะเครียด มีอาการแบบ panic attack ปัจจุบันรับมือได้ดีขึ้นแล้วโดยการสร้างแผนที่สอง ที่สาม ที่สี่ล่วงหน้าไว้ตามลำดับ (...)
- จริง ๆ แล้วเป็นเด็กมีความสามารถ ให้ทำอะไรก็ทำออกมาได้ดี แต่ก็ doubt ในความสามารถตัวเองมาก ๆ เช่นกัน
- เป็นพวกต้องรอให้องค์ประทับก่อน ส่วนมากจะมาในเวลาคับขันและเวลาเล่นดนตรี พอองค์ลงแล้วจะเป็นคนเด็ดขาดมั่นใจ แต่นอกจากนี้ก็คือ //ชีว่าว้าสั้น--
- มีความรับผิดชอบในตัวเองสูง และคาดหวังให้ผู้อื่นมีความรับผิดชอบเทียบเท่าตัวเอง
- เป็น perfectionist
- เพราะถูกสอนให้ทำอะไรเองมาแต่เด็ก เลยไม่กลัวที่จะต้องลงมือทำนุ้่นนี้เอง ขาลุกกว่าที่เห็น (ทำได้ แต่มองว่าเป็นเรื่องที่ต้องทำ / โชคเข้าข้างถึงทำได้ดีไม่ใช่หรอ)

อื่นๆ

- ด้วยเอมเม็ตและไอซิโดราที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวต่างแดน แรปโซดีจึงได้เดินทางแทบจะทั่วเอเดนเลยก็ว่าได้ มีความสุขกับการเรียนรู้วัฒนธรรมต่าง ๆ ผ่านบทเพลงและเสียงดนตรี ไปแต่ละประเทศ ก็จะได้เครื่องดนตรีติดมืออย่างน้อยหนึ่งอย่าง และบทเพลงในภาษาถิ่นของประเทศนั้น ๆ มาอย่างน้อยหนึ่งเพลง เป็นคน cultured พอสมควร
- ง่าย ๆ ก็คือเป็นนั้ดดนตรีนั่นเอง เป็นคน pitch perfect
- ถึงจะเป็นลูกคุณหนู แต่ก็รู้จักบารามอสในด้านเลื่อมโทรมเป็นอย่างดี ไม่ถึงขั้นเจเนจิด แนว ๆ เด็กเนิร์ดที่ทำรีลิสต์ดีเลย รู้มากกว่า
- ชอบหินสี โดยเฉพาะคาร์เนเลียนและลาพิส ลาซูลี
- ถึงจะเป็นชาวบารามอสโดยกำเนิด แต่ก็ชอบสวมเครื่องหัวและ/หรือผ้าคลุมหัวตามมารดาที่เป็นชาวไนล์ พอไม่ใส่แล้วรู้สึกโป๊ (...)
- ชอบทำขนมและกินขนมอบ อิทธิพลจากบิดา
- มีไข่มุกแสงจันทร์ในครอบครองในฐานะบุตรสาวคนแรก แต่ทำหายไปตอน 10 ขวบ ผู้ถือครองคนปัจจุบันคือ **วอยเทค โชเรนเช่น พ่อค้ายาแห่งอันเซ็ค**
- ตอนนี้มีเม็ดล้ารอง แต่ทางวังก็กำชับมาว่าช่วยตามเรื่องเม็ดที่หายไปด้วย (...)
- เป็นทาสแมว รักแมว ที่วังเลี้ยงแมวเยอะมาก

สัตว์พาหนะ

- **ยูริดิซ (Eurydice)** กระจกสวรรค์ตัวเมีย ได้มาเลี้ยงตั้งแต่เป็นกระทิงน้อย ๆ พ่อ(แกมบั้งคับ)ให้เลี้ยงเองกับมือ
- **ออร์ฟิอัส (Orpheus)** วัวสี่เขาตัวผู้ รับมาเลี้ยงตั้งแต่อ่อนแต่ออกเช่นกัน พ่อ(แกมบั้งคับอีกครั้ง)ให้เลี้ยงเองกับมือ

อาวุธคลังแสงบารามอส

เสียงสวรรค์ (Goddess' Psalm)

พิณไม้ (zither) ขนาดใหญ่ราว 180 ซม. หนึ่งในอาวุธพิเศษที่ตกทอดกันมาของราชวงศ์บาร์นเทีย ตามตัวสลักลวดลายรวงข้าวและดอกไม้ ให้เสียงดังกังวาลสดใสสมกับเป็นเครื่องดนตรีคุณภาพดี เหมาะแก่การบรรเลงเพลงเพื่อการเฉลิมฉลองและสรรเสริญเทพีเออร์เนสตีน่า

ขัดกับชื่อ เสียงสวรรค์เมื่อดีดแล้วจะปล่อยคลื่นเสียงรุนแรงเหมือนกระสุนปืน (แนว ๆ sonic bullet) ไปจนถึงสร้างระเบิดคลื่นเสียงเป็นวงกว้างรอบบริเวณผู้ใช้ อานุภาพของเสียงสวรรค์จะรุนแรงและอันตรายยิ่งขึ้นตามความชำนาญของผู้เล่น เป็นอาวุธระยะไกล โจมตีได้รอบด้าน แต่มีขนาดใหญ่ ผู้ใช้ต้องนั่งอยู่กับที่

เสียงสวรรค์ในมือของผู้ที่ใช้งานไม่เป็นนั้นเป็นเพียงแค่พิณธรรมดา ใช้เป็นสื่อเวทดนตรีได้

(ปัจจุบันแรปโซดีสามารถใช้เสียงสวรรค์ได้เพียงแค่ 50% ของพลังทั้งหมด)

ตัวอย่างเพลงที่เล่น

รายชื่อแมททรงเสียง (ongoing)

สามารถดูรายละเอียดพันธุ์แมวได้ที่นี้

เปียโน (Piano) โน้ลคูน	แฝดฟอร์เต แมวโหด mute ไม่ร้องแต่ชอบเคี้ยวลม แจ๊บ ๆ ๆ ๆ ตัวอย่างเสียงร้อง
ฟอร์เต (Forte) โน้ลคูน	แฝดเปียโน แมวผี ร้องทั้งวันไม่หยุดเลย ช่วยด้วย ตัวอย่างเสียงร้อง
เอเลแกนท (Elegant) ฟีเล ฟอร์เรสต์	เชื่อว่าคนน่ารักมักใจร้าย เอเลแกนทก็เช่นกัน
โคดา (Coda) เมมฟิส แวน	แมวฟฟองที่ชอบว่ายน้ำ พร้อมเปลี่ยนสปีชีส์เป็นแมวน้ำได้ ทุกเมื่อ ร้องเสียง mlem ตัวอย่างเสียงร้อง
ริธึม (Rhythm) แซคคารีน	เจ้าแมวเก่าแต่มีตัวอ้วน แต่ผีทำเบา อัศวินจับหนูแห่งบาราม อส!

ข้อสอบสำหรับคัดเลือกหอ

มีสี่ตัวเลือก: แหวน ดาบ คทา มงกุฏ

ยื่นมือสั้นขาสั้นอยู่ที่มุมห้องอยู่ประมาณ 1 นาทีได้ (...) แรปโซดีสุดลมหายใจเข้าลึก ๆ เดินเข้ามาถอนสายบัวทักทายผู้สัมภาษณ์ด้วยรอยยิ้ม เหมือนว่าเธอจะเปลี่ยนไป?

○ ถ้าเป็นกษัตริย์ จะถือหรือสวมอะไรเป็นอย่างแรก

“กษัตริย์ต้องใส่**มงกุฏ**ก่อนถึงเป็นกษัตริย์ได้ หากไม่ทำตามลำดับขั้นตอน จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชนได้อย่างไร” มุ่นคือ
“สำหรับเราแล้ว มงกุฏก็เปรียบเสมือนกุญแจประจำหลัก หากไม่มีแล้วนักดนตรีจะรู้ได้เช่นไรว่าควรบรรเลงเพลงในคีย์ใด โน้ตดนตรีที่ไม่เริ่มด้วยกุญแจประจำหลัก จะสามารถบรรเลงเพลงที่ดีได้หรือคะ?”

“ลำดับขั้นตอนเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามนะคะ นี่เป็นคำถามหลอกเราหรือเปล่า?”

○ สัญลักษณ์ความ เป็นกษัตริย์ของตัวเอง

“จิ้งหระของดนตรี เสียงดังเบา ล้วนเป็นหน้าที่ของคอนดักเตอร์ทั้งสิ้น”

“**คทา**เป็นสิ่งที่แทนความเป็นกษัตริย์ของเราคะ เปรียบดั่งไม้ของคอนดักเตอร์ที่คอยควบคุมวงดนตรีให้บรรเลงเพลงออกมาได้สมบูรณ์แบบที่สุด เราอยากเป็นกษัตริย์ที่ชี้นำประชาชนให้ไปสู่ทางที่ถูกต้อง ไล่ระดับเครสเซนโด ให้ประเทศของเราเป็นบทเพลงที่ยิ่งใหญ่ ก้องกังวาลทั่วเอเดน”

○ สิ่งที่มาขอให้ประชาชน

“เราจะมอบ**คทา**ค่ะ” ตอบทันที “คทาเปรียบเสมือนเครื่องดนตรี ดัดแปลงได้ตามผู้ใช้งานแต่ละคน แม้บางคนอาจคิดว่าเวทมนต์เป็นสิ่งไม่จำเป็นต่อการดำรงชีพ แต่เวทมนต์ก็เป็นเครื่องทุ่นแรงให้การทำงานสะดวกขึ้นไม่ใช่หรือคะ?”

“กษัตริย์ต้องอยากได้ประชาชนที่ทำงานได้เต็มประสิทธิภาพอยู่แล้วค่ะ”

“หากประชาชนสามารถทำงานได้ดี ไม่ว่าจะเนื้องานจะเป็นรูปแบบไหน เมื่อรวมกันแล้วเป็นพลังที่ช่วยขับเคลื่อนประเทศได้ เหมือนกับวงออเคสตราที่มีความหลากหลาย แต่สามารถบรรเลงเพลงที่สวยงามได้อย่างลงตัวค่ะ”

○ เวลาที่ต้องทิ้ง จะทิ้งอะไร ตามลำดับ

แรปโซดีใช้เวลาคิดข้อนี้เกือบนาทีเลยทีเดียว

“ทิ้ง**แหวน**เป็นอันดับแรก เพราะเกะกะมือเราเวลาเล่นดนตรี” กล่าวเรียบ ๆ “บทเพลงที่ดีไม่ต้องการโน้ตที่ไม่จำเป็นค่ะ”

“เราจะทิ้ง**ดาบ**เป็นอันดับต่อไป เหตุผลเพียงเพราะเราไม่ชอบใช้มันเท่านั้น นักดนตรียังมีเครื่องดนตรีที่ชอบ เราเองก็มีสิทธิ์เลือกใช้ไหมคะ?”

“อย่างที่สามารถฆ่าเสียตายนัก แต่เราจำเป็นต้องทิ้ง**มงกุฏ**ค่ะ” เจ้าหญิงน้อยพยักหน้า “แม้ไม่ยากทิ้งสิ่งที่สำคัญที่สุด แต่ทุกบทเพลงต้องจบลง...”

“...และเริ่มบรรเลงเพลงชีวิตใหม่ด้วย**คทา**ต่อไปค่ะ นั่นคือของที่เราจะทิ้งเป็นครั้งสุดท้าย”